

Sygn. akt I C 294/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu w dniu 01 czerwca 2016 r. w Zambrowie na rozprawie sprawy z powództwa (...) w C.

przeciwko K. K.

o zapłatę 5000 zł

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda (...) w C. na rzecz pozwanego K. K. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 294/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) w C., reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, w pozwie skierowanym przeciwko K. K. domagała się zapłaty kwoty 5.000 złotych z ustawowymi odsetkami od 19 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty. Uzasadniając swoje żądanie wskazała, że w dniu 28 lipca 2015 r. nabyła od S. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) – M. S. M. z siedzibą w K. wierzytelność wobec pozwanego K. K., wynikającą z faktury VAT nr (...). Wyjaśniła, że cedent sprzedał oraz zamontował pozwanemu balustradę, za co została wystawiona przedmiotowa faktura. Pozwany odebrał towar nie zgłaszając przy tym żadnych zastrzeżeń, co do jego ilości, ceny i jakości. Pomimo upływu terminu płatności pozwany nie uregulował należności wynikającej z faktury.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany K. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, iż strony umówiły się na wynagrodzenie w wysokości 10.000 zł za wykonanie całego dzieła tj. wykonanie schodów i balustrady. Nie było żadnych odrębnych umów odnośnie wykonania balustrady i całą umówioną kwotę powód otrzymał w dniu 3 czerwca 2014 r. Następnego dnia wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na 10.000 zł za „schody metalowe z montażem”, gdzie zaznaczył, iż została ona opłacona i fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.000 zł za „balustradę z montażem”, która została wystawiona bezpodstawnie.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda wskazał, iż początkowo cedent zgodnie z ustną umową miał wykonać wyłącznie schody i balustradę wewnątrz budynku i za to została ustalona cena 10.000 zł. Jednakże w trakcie wykonywania schodów pozwany (w piśmie cedent k.66) zamówił dodatkowo balustradę balkonową na taras, wartość której nie została uwzględniona we wcześniejszych ustaleniach. Faktura VAT nr (...) wystawiona została za wykonanie schodów i balustrady z montażem i została w całości uregulowana przez pozwanego, czemu powód nie zaprzecza. Druga z faktur a dochodzona niniejszym pozvem wystawiona została za wykonanie oraz montaż dodatkowo zamówionej przez pozwanego balustrady balkonowej.

Sąd ustalił i zważył co, następuje:

W październiku 2013 r. K. K. wraz z żoną E. K. (1) udał się do S. M., prowadzącego działalność gospodarczą w miejscowości K., z zapytaniem czy w ramach swojej działalności gospodarczej wykona on schody i balustradę balkonową w ich domu. Przedsiębiorca wyraził zgodę i strony ustaliły, że spotkają się ponownie po sporządzeniu projektu przez architekta.

Pod koniec listopada 2013 roku K. K., w obecności swojej żony E. K. (1), zawarł ustną umowę o dzieło ze S. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod (...) w K., której przedmiotem była wykonanie i montaż schodów metalowych zewnętrznych z balustradą balkonową według projektu dostarczonego przez zamawiającego. Strony umówiły się na wykonanie zamówienia w okresie 3 miesięcy i zapłatę za całe dzieło w kwocie 10.000 złotych. S. M. zwlekał z wykonaniem umowy i dopiero pod koniec maja wywiązał się z niej. Po wykonaniu schodów i balustrady S. M. zmienił cenę i domagał się od K. K. kwoty 10.000 złotych za schody i 5.000 złotych za balustradę. K. K. odmówił zapłaty takiej kwoty i zaproponował rozmontowanie i zabranie schodów. Po kilku dniach S. M. zgodził się na przyjęcie za całość zlecenia kwoty 10.000 złotych.

W dniu 3 czerwca 2014 r. K. K. zapłacił przelewem na konto wykonawcy kwotę 10.000 zł tytułem „schody z balustradą + taras”. Następnego dnia S. M. wystawił fakturę VAT numer (...) na kwotę 10.000 złotych za „schody metalowe z montażem”, którą oznaczył jako „zapłacono” i fakturę VAT numer (...) na kwotę 5.000 zł za „balustrada z montażem” z terminem płatności 18 czerwca 2014 r..

W dniu 28 lipca 2015 roku S. M. prowadzący działalność gospodarczą od 2003 r. zawarł pisemną umowę cesji (powierniczej w celu windykacji) z (...) w C., której przedmiotem była wierzytelność wobec K. K. z faktury VAT nr (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka E. K. (1) (k. 75v-76), częściowo zeznania świadka S. M. (k. 75-75v), wezwanie do zapłaty (k. 29), zawiadomienie o cesji (k. 30), umowę cesji (k. 31), faktury (k. 33,61), odpowiedź na wezwanie do zapłaty (k. 55), wydruk wiadomości z załącznikami (k. 56-60), potwierdzenie wpłaty (k. 62), dokumenty (k. 63).

W ocenie Sądu roszczenie powoda jest niezasadne.

Zgodnie z art. 627 kc Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Z kolei w myśl art. 627¹ kc, obowiązującego w dacie zawarcia i wykonania przedmiotowej umowy „do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej”.

Ponieważ bezsporne w sprawie jest, że umowa o dzieło została zawarta między osobą fizyczną – K. K., a S. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod (...) w K., to przelew wierzytelności (art. 509 kc i kolejne) powoduje tylko sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta – nadal jednak w sprawie zastosowanie mają przepisy Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 roku numer 141 poz. 1176 ze zm.), która utraciła moc po wejściu w życie Ustawy z dnia 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta (od dnia 25 grudnia 2014r.). Zgodnie z art. 51 ostatniej ze wskazanych ustaw (aktualnie obowiązującej), do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczas obowiązujące.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego, przy sprzedaży na raty, na przedpłaty, **na zamówienie**, według wzoru lub na próbę oraz **sprzedaży za cenę powyżej dwóch tysięcy złotych** sprzedawca jest obowiązany potwierdzić na piśmie wszystkie istotne postanowienia zawartej umowy. Z uwagi na to, że sprzedawca zaniechał swojego obowiązku musi on dowieść, że w umowie zawarto inne postanowienia, niż podaje to konsument. W związku z cesją wierzytelności aktualnie obowiązki te spoczywają na powodzie.

Gdyby kierować się tylko treścią odpowiedzi na sprzeciw, żądanie pozwu winno od razu ulec oddaleniu, albowiem nie ma jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, że S. M. wykonał w domu pozwanego schody i balustradę wewnętrzną,

a skoro wskazano w przedmiotowym piśmie, że cała zapłata za schody i balustradę z montażem została uiszczona, powództwo jest oczywiście bezzasadne.

Nie mniej również przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdza bezzasadność żądania pozwu. W ocenie Sądu powód, a więc następca prawny wykonawcy z uwagi na zawartą umowę cesji wierzytelności, nie dowiódł, że strony zawarły oddzielne umowy na sprzedaż i montaż schodów z balustradą a następnie na sprzedaż i montaż balustrady tarasowej, jak wskazywał to świadek S. M. (k.75-75v), który co jest rzeczą zrozumiałą, jest zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy na korzyść powoda. Świadek jak sam przyznał prowadzi działalność gospodarczą od 2003 r., a więc wystarczająco długi czas, aby zdawać sobie sprawę z konieczności sporządzania umów na piśmie. O tym, że taką świadomość świadek jednak ma, świadczy okoliczność, że z powodem zawarł pisemną umowę cesji. Nie potrafił jednak w przekonywujący sposób wyjaśnić, dlaczego odstąpił od sporządzenia umowy na piśmie z pozwanym – sama długoletnia znajomość nie uzasadnia tego, zwłaszcza w sytuacji, gdy jak twierdzi, w trakcie realizacji zamówienia pojawił się nowy, duży element do wykonania. Przeciwno prawdziwości tych zeznań przemawiają także zasady wiedzy i doświadczenia życiowego, z których wynika, że nie wykonuje się oddzielnie schodów i oddzielnie balustrady tarasowej, jeśli są one ze sobą połączone, a nadto w sytuacji, gdy wysokość tarasu od ziemi wynosi kilka metrów, a w domu są małe dzieci. Należy także zauważyć, iż pozwany złożył wydruk wiadomości email, zawierającej projekt w oparciu o który wykonawca dokonał wyceny – w projekcie tym była także balustrada balkonowa, a powyższej okoliczności nie kwestionowała strona powodowa. Nadto przeciwko zasadności żądania pozwu i prawdziwości zeznań świadka S. M. przemawiają także, wiarygodne w ocenie Sądu, zeznania świadka E. K. (1) (k. 75v-76), która jak przyznał sam S. M., była obecna przy ustaleniach dotyczących zakresu umowy i ceny za jej wykonanie. Świadek podkreślała, że cena podana przez wykonawcę – 10.000 zł miała dotyczyć obu zamówionych elementów. Dodatkowo kwota 5.000 zł pojawiła się dopiero po wykonaniu dzieła, gdy świadek zwróciła się do wykonawcy o podanie numeru konta, na które ma wpłacić umówioną cenę. Świadek podała także, że gdy przekazała mężowi informację o żądaniu dodatkowych 5.000 zł za balustradę, ten nie chciał się na to zgodzić i kazał wykonawcy rozmontować wykonane elementy. S. M. początkowo proponował podzielenie się tymi dodatkowymi kosztami, ale wobec stanowczego sprzeciwu pozwanego ostatecznie zgodził się na umówioną kwotę. W związku z tym świadek dokonała przelewu umówionej kwoty. Dodatkowo E. K. (1) wskazała, że S. M. nie chciał zaliczki na swoją pracę, jak również nie chciał sporządzenia umowy na piśmie. W ocenie Sądu zeznania świadka zasługują na wiarę, albowiem są one logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie (wydruk emaila, potwierdzenie przelewu).

Jak już wskazano powyżej, powód nie przedstawił żadnych wiarygodnych dowodów na istnienie zobowiązania pozwanego. Umowa ustna między cedentem i pozwanym została zawarta w obecności świadka w osobie E. K. (1). Nie ma zaś żadnych świadków rozmowy S. M. z K. K., w której miało zostać ustalone, że balustrada na tarasie będzie dodatkowo płatna – takim ustaleniom konsekwentnie zaprzeczał pozwany. Należy zwrócić także uwagę na okoliczność, że pomimo tego, że całość prac została wykonana przez firmę (...) w jednym terminie, należność, jakiej się domagał, rozbił on na dwie faktury z kolejnymi numerami, wystawione z tą samą datą. Jest to praktyka niespotykana, a jej wytłumaczeniem nie może być to, że rzekome zlecenie wykonania balustrady nastąpiło później. Ponadto jak wynika z zeznań świadka E. K. (2) S. M. ostatecznie wycofał się z żądania dodatkowej kwoty 5.000 złotych i zgodził się na zapłatę 10.000 złotych za oba elementy, tak jak to było ustalone pierwotnie.

Wyjaśnić jeszcze należy, iż Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony, albowiem jak przyznał to sam cedent, powód nie zna żadnych szczegółów umowy między nim a K. K.. W okolicznościach faktycznych sprawy brak było podstaw do przeprowadzenia takiego dowodu także i z tego powodu, że wszystkie istotne dla postępowania okoliczności zostały wyjaśnione – „Artykuł 299 k.p.c. formułuje zasadę subsydiarności. Stąd w sytuacji gdy wszystkie istotne dla postępowania okoliczności zostały wyjaśnione, przeprowadzenie tego dowodu jest zbędne, a nawet niedopuszczalne” (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 października 2015 r. w sprawie I ACa 513/15; LEX nr 1936802).

Z kolei Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa na okoliczność ustalenia wartości prac wykonanych przez S. M., albowiem to cena indywidualnie ustalana przez strony stanowi essentialia negotii umowy. Zrozumiałym są twierdzenia pozwanego, iż to właśnie ta indywidualnie ustalona

cena zdecydowała o tym, że zawarł on umowę z wykonawcą. Gdyby strony nie uzgodniły tej ceny, to nie doszłoby do zawarcia umowy. Aktualnie sporządzona opinia, nie może narzucać pozwanemu kwoty, jaka winien on zapłacić wykonawcy, albowiem to od indywidualnych umiejętności negocjacyjnych zależy także cena.

Z uwagi na powyższe roszczenie powoda podlega oddaleniu jako niezasadne. O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc, zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.